

European Securities and
Markets Authority

Iránymutatások

Pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítéséről

Tartalomjegyzék

I. Alkalmazási kör	3
II. Jogszabályi hivatkozások, rövidítések és fogalommeghatározások.....	4
III. Cél	8
IV. Megfelelési és beszámolási kötelezettségek	9
V. Jogérvényesítésre vonatkozó iránymutatások	10
Háttér	10
A jogérvényesítés célja.....	12
A jogérvényesítés koncepciója	12
A jogérvényesítés hatóköre	13
Európai jogérvényesítők	14
Előzetes jóváhagyás	16
Kiválasztási módszerek	17
Vizsgálati eljárások.....	18
Jogérvényesítési intézkedések.....	20
Európai koordináció.....	22
Felmerülő kérdések és határozatok.....	23
Beszámolás.....	25

I. Alkalmazási kör

Személyi hatály

1. Ezek az iránymutatások az Európai Unió (EU) tagállamainak valamennyi hatáskörrel rendelkező hatóságára alkalmazandók, amely az átláthatósági irányelv alapján pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítését végzi. Az iránymutatásokat úgy dolgozták ki, hogy az Európai Gazdasági Térség (EGT) azon országainak hatáskörrel rendelkező hatóságaira is alkalmazandók legyenek, amelyek nem uniós tagállamok, amennyiben ezekben az országokban alkalmazandó az átláthatósági irányelv.

Tárgyi hatály

2. Ezek az iránymutatások az átláthatósági irányelv keretében a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésével kapcsolatban alkalmazandók annak biztosítása érdekében, hogy a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátói által szolgáltatott harmonizált dokumentumokban foglalt pénzügyi információk megfeleljenek az átláthatósági irányelvből fakadó követelményeknek.
3. Ez magában foglalja a szabályozott piacon már jegyzett, az átláthatósági irányelv hatálya alá tartozó kibocsátók pénzügyi információit, az említett irányelv előírásainak megfelelően. Adott esetben ide tartozhatnak az olyan harmadik országbeli kibocsátók pénzügyi információi is, amelyek az 1569/2007/EK bizottsági rendelet szerint a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokkal (IFRS) egyenértékűnek nyilvánított pénzügyi beszámolási keretrendszereket alkalmaznak.
4. Ezek az iránymutatások nem vonatkoznak a számviteli irányelv 19a. és 29a. cikke szerinti nem pénzügyi kimutatással kapcsolatos követelmények érvényesítésére.
5. A hatáskörrel rendelkező hatóságok és más érintett szervezetek dönthetnek ezen iránymutatások alkalmazása mellett akkor is, ha olyan pénzügyi információkra vonatkozó követelményeket érvényesítenek, amelyeknek a kibocsátóknak a nemzeti jog alapján kell megfelelniük.

Időbeli hatály

6. Ezek az iránymutatások az ESMA honlapján, az EU valamennyi hivatalos nyelvén történő közzétételüket követően két hónappal lépnek hatályba.
7. Amennyiben a jogérvényesítők nem döntenek a módosítások korábbi bevezetéséről, a felülvizsgált 5., 6., 6a. és 6b. iránymutatás 2022. január 1-jén lép hatályba.

II. Jogszabályi hivatkozások, rövidítések és fogalommeghatározások

Eltérő rendelkezés hiányában ezen iránymutatások az átláthatósági irányelvben használt és meghatározott kifejezéseket azzal egyező módon értelmezik. Ezen iránymutatások – a hivatkozás kényelme érdekében – megismételnék az átláthatósági irányelvben meghatározott néhány kifejezést. Ezen túlmenően a következő fogalommeghatározások, jogszabályi hivatkozások és rövidítések alkalmazandók:

Jogszabályi hivatkozások

<i>Számviteli irányelv</i>	Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (a 2014/95/EU irányelvvel módosítva).
<i>A bankok és más pénzügyi intézmények beszámolóiról szóló irányelv</i>	A Tanács 86/635/EGK irányelve a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról
<i>ESMA-rendelet</i>	Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (az (EU) 2019/2175 rendelettel módosítva)
<i>IAS-rendelet</i>	Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról
<i>A biztosítóintézetek éves beszámolóiról szóló irányelv</i>	A Tanács 91/674/EGK irányelve a biztosítóintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról

*A pénzügyi eszközök
piacairól szóló irányelv
vagy MiFID II. irányelv*

Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról.

Átláthatósági irányelv

Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (a 2013/50/EU irányelvvel módosítva).

Rövidítések

<i>CESR:</i>	az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága
<i>EGT</i>	Európai Gazdasági Térség
<i>EECS</i>	európai jogérvényesítők koordinációs ülései
<i>ESMA</i>	Európai Értékpapír-piaci Hatóság
<i>EU</i>	Európai Unió
<i>GAAP</i>	általánosan elfogadott számviteli alapelvek
<i>IASB</i>	Nemzetközi Számviteli Standardok Testülete
<i>IFRS</i>	nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok
<i>IFRS IC</i>	a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok értelmezésével foglalkozó bizottság

Fogalom meghatározások

Számviteli irányelvek: Számviteli irányelvek alatt az éves pénzügyi kimutatásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/34/EU európai parlamenti és

tanácsi irányelv, a biztosítóintézetek éves és összevont (konszolidált) éves beszámolóiról szóló 91/674/EGK tanácsi irányelv, valamint a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról szóló 86/635/EGK tanácsi irányelv értendő.

<i>Helyesbítés:</i>	Helyesbítés kibocsátása a jogérvényesítő vagy a kibocsátó részéről, a jogérvényesítő kezdeményezése vagy előírása alapján, amely a már közzétett pénzügyi információkban foglalt meghatározott tétel(ek) tekintetében lényegesen téves állítást, és – hacsak a gyakorlatban nem megvalósítható – helyesbített információkat tesz közzé.
<i>Pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése:</i>	A pénzügyi információk vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek való megfelelésének vizsgálata, amennyiben a jogérvényesítési folyamat során jogsértéseket fedeznek fel, a megfelelő intézkedések meghozatala az átláthatósági irányelv alapján alkalmazandó szabályokkal összhangban, valamint a jogérvényesítés céljából lényeges egyéb intézkedések meghozatala.
<i>Jogérvényesítő/európai jogérvényesítő:</i>	A hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy az átláthatósági irányelv alapján alkalmazandó szabályokkal összhangban az EGT-ben a nevükben eljáró szervek.
<i>Pénzügyi beszámoló:</i>	Az alábbiakban meghatározott vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel összhangban elkészített éves vagy időközi pénzügyi kimutatások.
<i>Harmonizált dokumentumok:</i>	Azok a dokumentumok, amelyek közzétételét az átláthatósági irányelv írja elő.
<i>Székhely szerinti tagállam:</i>	Az átláthatósági irányelv 2. cikke (1) bekezdésének i) pontjában meghatározott székhely szerinti tagállam.
<i>Fogadó tagállam:</i>	Az átláthatósági irányelv 2. cikke (1) bekezdésének j) pontjában meghatározott fogadó tagállam.
<i>Kibocsátó:</i>	Az átláthatósági irányelv 2. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott kibocsátó, a „természetes személyek” kivételével.
<i>Piacműködtető:</i>	A MiFID II. irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott piacműködtető.
<i>Szabályozott információk:</i>	Az átláthatósági irányelvben meghatározott szabályozott információk, vagyis azok az információk, amelyeket a kibocsátónak vagy a kibocsátó hozzájárulása nélkül az értékpapírok szabályozott piacra történő bevezetése iránti

kérelmet benyújtó bármilyen más személynek kell közzétennie az átláthatósági irányelv, a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 6. cikke, vagy valamely tagállamnak az átláthatósági irányelv 3. cikke (1) bekezdése alapján elfogadott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései alapján.

Szabályozott piac:

A MiFID II. irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában meghatározott szabályozott piac.

Vonatkozó pénzügyi beszámolási keret:

Az IFRS és az 1569/2007/EK rendelet² alapján az IFRS-sel egyenértékűnek minősített pénzügyi beszámolási keretek, valamint az EGT-ben használt általánosan elfogadott nemzeti számviteli alapelvek (nemzeti GAAP-ok). Ez kiterjed az éves pénzügyi kimutatásokról szóló irányelvből eredő, a vezetés jelentéseire vonatkozó követelményekre is.

Vizsgálattípusok

A pénzügyi információk dokumentumalapú célzott vizsgálata

Annak értékelése, hogy a kibocsátó egy vagy több harmonizált dokumentumában szereplő pénzügyi információk előre meghatározott kérdései/területei összhangban vannak-e a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel. A dokumentumalapú célzott vizsgálat nem jár semmilyen interakcióval a jogérvényesítő és a kibocsátó között. Az elvégzett vizsgálati eljárások alapján a jogérvényesítő megállapítja, hogy vannak-e arra utaló jelek, hogy az előzetesen meghatározott kérdések/területek tekintetében jogsértések állnak fenn.

A pénzügyi információk dokumentumalapú, korlátlan hatókörű vizsgálata

A kibocsátó egy vagy több harmonizált dokumentumában szereplő pénzügyi információk teljes tartalmának értékelése azon kérdések/területek azonosítása érdekében, amelyek a jogérvényesítő véleménye szerint további elemzést igényelnek, valamint annak ezt követő értékelése, hogy az e

---

¹ A 2003/6/EK irányelvet a 2014. április 16-i 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezte. Ettől az időponttól kezdve a hivatkozásokat az 596/2014/EU rendeletre való hivatkozásokként kell értelmezni, az 596/2014/EU rendelet II. mellékletében foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

² A Bizottság 1569/2007/EK rendelete (2007. december 21.) a harmadik országbeli értékpapír-kibocsátók által alkalmazott számviteli standardok egyenértékűségének megállapítására szolgáló eljárásnak a 2003/71/EK és a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti létrehozásáról, a 2011. december 21-i 310/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet által módosított formában.

kérdésekre/területekre vonatkozó pénzügyi információk összhangban vannak-e a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel. A dokumentumalapú, korlátlan hatókörű vizsgálat nem jár semmilyen interakcióval a jogérvényesítő és a kibocsátó között. Az elvégzett vizsgálati eljárások alapján a jogérvényesítő megállapítja, hogy vannak-e arra utaló jelek, hogy az elemzett pénzügyi információk tekintetében jogsértések állnak fenn.

A pénzügyi információk interaktív, célzott vizsgálat

Annak értékelése, hogy a kibocsátó egy vagy több harmonizált dokumentumában szereplő pénzügyi információk előre meghatározott kérdései/területei összhangban vannak-e a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel. Az interaktív, célzott vizsgálat a jogérvényesítő és a kibocsátó közötti interakcióval jár. Az elvégzett vizsgálati eljárások és a kibocsátótól származó információk alapján a jogérvényesítő megállapítja, hogy az előzetesen meghatározott, elemzett kérdések/területek tekintetében áll-e fenn jogsértés.

A pénzügyi információk interaktív, korlátlan hatókörű vizsgálat

A kibocsátó egy vagy több harmonizált dokumentumában szereplő pénzügyi információk teljes tartalmának értékelése azon kérdések/területek azonosítása érdekében, amelyek a jogérvényesítő véleménye szerint további elemzést igényelnek, valamint annak ezt követő értékelése, hogy az e kérdésekre/területekre vonatkozó pénzügyi információk összhangban vannak-e a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel. Az interaktív, korlátlan hatókörű vizsgálat a jogérvényesítő és a kibocsátó közötti interakcióval jár. Az elvégzett vizsgálati eljárások és a kibocsátótól származó információk alapján a jogérvényesítő megállapítja, hogy az elemzett kérdések/területek tekintetében áll-e fenn jogsértés.

III. Cél

8. Az ESMA az ESMA-rendelet 16. cikke alapján az ESMA-rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogi aktusokkal kapcsolatban – amelyek között szerepel az átláthatósági irányelv is – iránymutatásokat adhat ki, az e jogi aktusokkal kapcsolatos következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok kialakítása és e jogi aktusok közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása céljából. Ezek az iránymutatások, amelyek különösen az átláthatósági irányelv mögöttes célkitűzésein – az eredményes és következetes jogérvényesítés biztosításán – és azokon a rendelkezéseken alapulnak, amelyek előírják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok felhatalmazással rendelkezzenek annak vizsgálatára, hogy az átláthatósági irányelv alapján közzétett pénzügyi információkat a megfelelő beszámolási kereteknek megfelelően készítik-e el, az ESMA megítélése szerint alkalmasak e célokra.

9. Pontosabban fogalmazva ezen iránymutatások célja következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok létrehozása és az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása az átláthatósági irányelv szerinti pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésére irányuló, az IAS-rendelet (16) preambulumbekzdésében említett egységes megközelítés megerősítésével, egy megfelelő és szigorú jogérvényesítési rendszer megvalósításának céljából, amelynek révén megerősödik a befektetők bizalma a pénzügyi piacokon és elkerülhető a szabályozási arbitrázs. Ezek az iránymutatások elveken alapulnak, és meghatározzák a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítését és annak az átláthatósági irányelv szerinti hatókörét, meghatározzák, hogy a jogérvényesítőknak milyen tulajdonságokkal kell rendelkezniük, leírják a követendő kiválasztási technikákat és a jogérvényesítési módszertan egyéb szempontjait, leírják a jogérvényesítési intézkedéseknek azokat a típusait, amelyeket a jogérvényesítőknak igénybe kell venniük, és kifejtik, hogy az ESMA-n belül hogyan koordinálják a jogérvényesítési tevékenységeket.
10. 2019-ben felülvizsgálták a fogalommeghatározásokat, a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítéséről szóló 5., 6., 6a. és 6b. iránymutatást, hogy figyelembe vegyék az iránymutatások végrehajtására vonatkozóan 2017-ben elvégzett szakértői értékelés³ ajánlásait. E módosítások célja a felügyeleti konvergencia erősítése a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése terén azáltal, hogy tovább harmonizálják a kibocsátók által az átláthatósági irányelvvvel összhangban közzétett pénzügyi információk jogérvényesítői vizsgálata során alkalmazott eljárásokat.
11. Az átláthatósági irányelv 24. cikkének (4a) bekezdésével összhangban a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak rendelkezniük kell minden olyan vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. E hatásköröket a nemzeti joggal összhangban kell gyakorolni.

IV. Megfelelési és beszámolási kötelezettségek

Az iránymutatások jogállása

12. E dokumentum az ESMA-rendelet 16. cikke alapján kiadott és a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett iránymutatásokat foglalja magában. Az ESMA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak minden erőfeszítést meg kell tenniük azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak.
13. Az iránymutatások hatálya alá tartozó, hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a megfelelés érdekében be kell illeszteniük azokat felügyeleti gyakorlatukba. Az ESMA tudomásul veszi, hogy az ezen iránymutatásokban szereplő jogérvényesítési feladatokat az egyes tagállamokban kijelölt, hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy az e célból

---

³ ESMA 42-111-4138 Peer Review Report – Peer Review on Guidelines on Enforcement of financial information (Szakértői értékelési jelentés – A pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítéséről szóló iránymutatások szakértői értékelése), 2017. július 18., ESMA, Párizs

megbízott szervezetek végzik. ⁴ Az átláthatósági irányelv rendelkezéseinek való megfelelésért azonban a végső felelősséget továbbra is a kijelölt, hatáskörrel rendelkező hatóság viseli. Függetlenül attól a szervezettől, amely a gyakorlatban a jogérvényesítést végzi, továbbra is a hatáskörrel rendelkező hatóságok kötelezettsége, hogy mindent megtegyenek annak érdekében, hogy megfeleljenek ezen iránymutatásoknak.

Beszámolási követelmények

14. Az iránymutatások hatálya alá tartozó, hatáskörrel rendelkező hatóságok az iránymutatások valamennyi uniós hivatalos nyelven az ESMA weboldalán történő közzétételének napjától számított két hónapon belül kötelesek értesíteni az ESMA-t a corporate.reporting@esma.europa.eu e-mail-címen arról, hogy megfelelnek-e, illetve meg kívánnak-e felelni ezen iránymutatásoknak, illetve amennyiben nem felelnek meg vagy nem kívánnak megfelelni, arról, hogy mely okok miatt kívánnak eltérni azoktól. Amennyiben e határidőn belül nem érkezik válasz, úgy tekintik, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az iránymutatásoknak. Az értesítésekhez használandó sablon az ESMA weboldalán található. Az ESMA-nak a megfeleléssel kapcsolatban bekövetkező bármely változást is be kell jelenteni.

V. Jogérvényesítésre vonatkozó iránymutatások

Háttér

15. Az IAS-rendelet (16) preambulumbekzdése a következőket határozza meg: „Egy megfelelő és szigorú jogérvényesítési rendszer a kulcsa annak, hogy megerősödjön a befektetők bizalma a pénzpiacokon. A Szerződés 10. cikke alapján a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell tenniük a nemzetközi számviteli standardoknak történő megfelelés biztosítása érdekében. A Bizottság kapcsolattartásra törekszik a tagállamokkal és kiemelten az Európai Értékpapír Szabályozók Bizottságával (CESR) a végrehajtás egységes megközelítésének kialakítása érdekében.”
16. A CESR, az ESMA elődje e célból létrehozta az európai jogérvényesítők koordinációs üléseit (EECS), amely fórum keretében a nemzeti jogérvényesítő hatóságok eszmét cserélnek és megvitatják tapasztalataikat a pénzügyi beszámolási követelmények érvényesítésével kapcsolatban. Az EECS egy állandó munkacsoport, amely az ESMA társasági beszámolókkal foglalkozó állandó bizottságának (Corporate Reporting Standing Committee – CRSC) számol be.
17. Az EECS fő tevékenységei, amelyek a 2013-ban átdolgozott megbízásában szerepelnek, a következők:
  - a felmerülő, az európai jogérvényesítők vagy az ESMA által benyújtott kérdések megvitatása;

---

⁴ Az átláthatósági irányelv 24. cikke.

- az európai jogérvényesítők által hozott, az EECS adatbázisába benyújtott határozatok és intézkedések megvitatása;
  - amennyiben olyan releváns kérdéseket azonosítanak, amelyek nem tartoznak a pénzügyi beszámolási standardok hatálya alá, vagy amelyekre egymással ütköző értelmezések vonatkoznak, e kérdések előkészítése a szabványalkotó vagy értelmező testületekhez – például az IASB-hez és az IFRS IC-hez – történő előterjesztés céljából;
  - a jogérvényesítés – így például a kiválasztás, a kockázatértékelés, a felülvizsgálati módszertan, a kibocsátókkal és a könyvvizsgálókkal való kapcsolatok – területén szerzett gyakorlati tapasztalatok megosztása és összehasonlítása;
  - közös jogérvényesítési prioritások kiválasztása és ezek kommunikálásának előkészítése;
  - tanácsadás a jogérvényesítési kérdésekre és az ESMA nyilatkozat-, vélemény- és iránymutatás-tervezeteire vonatkozóan;
  - segítségnyújtás az ESMA-nak az arra vonatkozó tanulmányok és felülvizsgálatok elvégzésében, hogy a gyakorlatban hogyan alkalmazzák az IFRS-t;
  - tanácsadás az ESMA-nak a kiválasztott határozatok közzétételével kapcsolatban;
  - oktatási programok szervezése a jogérvényesítők számára.
18. A CESR 2003. áprilisban és 2004. áprilisban kidolgozta a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények európai érvényesítéséről szóló 1. és 2. standardot (CESR/03-073 és CESR/03-317c). Ezek a standardok a jogérvényesítést meghatározó elvek, a hatókör, a jogérvényesítő jellemzői, a kiválasztási technikák és más alkalmazandó jogérvényesítési módszerek, intézkedések és a jogérvényesítés koordinálásának megállapítása révén egységes megközelítést határoztak meg.
19. A standardok alkalmazása és az EECS keretében a jogérvényesítési határozatokról és a jogérvényesítéssel kapcsolatos más tapasztalatokról folytatott viták egy csoport létrehozásához vezettek a CRSC keretében, amely azt a feladatot kapta, hogy a hozott intézkedések tekintetében végezzen egy tényfeltáró vizsgálatot. Ennek eredményeképpen a CRSC 2010 júniusában döntött a jogérvényesítésre vonatkozó CESR-standardoknak a standardok alkalmazása révén 2005 óta szerzett tapasztalatok figyelembevételével történő átdolgozásáról.
20. Az ESMA 2017-ben szakértői értékelést végzett ezen iránymutatások végrehajtására vonatkozóan. A szakértői értékelés következtetései és megállapításainak eredményeként felülvizsgálták a fogalom meghatározásokat, valamint az 5. és a 6. iránymutatást, és beillesztették a 6a. és a 6b. iránymutatást.
21. Ezek az iránymutatások e munka eredményei. Ezek az iránymutatások elveken alapulnak, amelyek közül a fő elvek vastagon szedettek, amelyeket követnek a magyarázó, részletező és példákat tartalmazó, normál betűtípusú bekezdések. Az

iránymutatásoknak való megfeleléshez a jogérvényesítőnek az iránymutatások egészének meg kell felelnie, a vastagon szedett résznek csakúgy, mint a normál betűs résznek.

A jogérvényesítés célja

22. **A harmonizált dokumentumokban foglalt pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésének célja a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret következetes alkalmazásához és így módon a befektetők és a harmonizált dokumentumokat felhasználó más személyek döntéshozatali folyamata szempontjából lényeges pénzügyi információk átláthatóságához való hozzájárulás. A pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése révén a jogérvényesítők hozzájárulnak a befektetők védelméhez és a piaci bizalom előmozdításához, valamint a szabályozási arbitrázs megelőzéséhez.**
23. Ahhoz, hogy a befektetők és a harmonizált dokumentumok más felhasználói össze tudják hasonlítani a különböző kibocsátók pénzügyi információit, fontos, hogy ezek az információk a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret következetes alkalmazásán alapuljanak, abban az értelemben, hogy hasonló tények és körülmények esetén az adott pénzügyi beszámolási keret által előírt mértékben a megjelenítés, a bemutatás, az értékelés és/vagy a közzétételek is hasonlóak lesznek.
24. Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítését az egész EGT-ben hasonló módon végezzék, a jogérvényesítőknél azonos módon kell értelmezniük az ezen iránymutatásokban meghatározott elveket, és egységesen kell reagálniuk, ha a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettől való eltéréseket tárnak fel.
25. Ennek célja nemcsak a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret következetes alkalmazásának előmozdítása, hozzájárulva a belső piac hatékony működéséhez, ami a pénzügyi stabilitáshoz is fontos, hanem a szabályozási arbitrázs elkerülése is.

A jogérvényesítés koncepciója

26. **Ezen iránymutatások alkalmazásában a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése a pénzügyi információkra vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek való megfelelés vizsgálatát, amennyiben a jogérvényesítési eljárás során jogsértéseket fedeznek fel, az átláthatósági irányelv alapján alkalmazandó szabályokkal összhangban a megfelelő intézkedések meghozatalát, valamint a jogérvényesítés céljából lényeges egyéb intézkedések meghozatalát jelenti.**
27. A pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése magában foglalja a pénzügyi információk annak értékelésére irányuló vizsgálatát, hogy azok összhangban vannak-e a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel. Ahhoz, hogy a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése eredményes legyen, a jogérvényesítőknél megfelelő intézkedést is kell hozniuk ezen iránymutatásokkal

összhangban, amennyiben a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettől való eltéréseket tárnak fel, annak biztosítása érdekében, hogy – amikor csak szükséges – a piaci szereplők a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek megfelelő, pontos információkat kapjanak.

28. A jogérvényesítők megpróbálhatnak megfelelésre ösztönözni figyelmeztetések és más kiadványok kiadásával is, segítve a kibocsátókat abban, hogy pénzügyi kimutatásaikat a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel összhangban készítsék el.

A jogérvényesítés hatóköre

29. **Ezek az iránymutatások a kibocsátók által biztosított harmonizált dokumentumokban található pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésére alkalmazandók. Az iránymutatások a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények olyan érvényesítése során is alkalmazhatóak, amely más, a kibocsátók által a nemzeti jog szerint betartandó követelményeken alapul.**
30. Mint amint arra ezen iránymutatások bevezetésében rámutattunk, az iránymutatások az EGT-ben található jegyzett kibocsátók által alkalmazott bármely, vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel kapcsolatban alkalmazhatók, mert a befektetők védelmének szükségessége nem függ attól, hogy a kibocsátó mely pénzügyi beszámolási keretet használja. Összevont beszámolójában valamennyi olyan kibocsátónak kötelezően az IFRS-t kell használnia, amelynek a létesítő okirat szerinti székhelye az EGT-ben található, míg a tagállamok az egyedi pénzügyi kimutatásokban megengedhetik vagy előírhatják a helyi GAAP alkalmazását.
31. Az iránymutatások azonban nem vonatkoznak a számviteli irányelv 19a. és 29a. cikke szerinti nem pénzügyi kimutatásra vonatkozó követelmények érvényesítésére.
32. **1. iránymutatás: Az olyan kibocsátók által kiadott pénzügyi információkra vonatkozó követelményeknek az átláthatósági irányelv alapján alkalmazandó rendelkezésekkel összhangban történő érvényesítése során, amelyek létesítő okirata szerinti székhelye az EGT-n kívül található (harmadik országbeli kibocsátók), az európai jogérvényesítőknek biztosítaniuk kell, hogy megfelelően képzett erőforrásokhoz férjenek hozzá, vagy más módon össze kell hangolniuk a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítését az ESMA-val és más európai jogérvényesítőkkal annak érdekében, hogy biztosítsák a megfelelő erőforrásokat és szakértelmet. Az európai jogérvényesítőknél össze kell hangolniuk a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítését az ESMA-val annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen kibocsátók pénzügyi információit következetesen kezeljék.**
33. Az átláthatósági irányelvvél összhangban a harmadik országbeli kibocsátók pénzügyi információi az EGT-n belül a székhely szerinti tagállambeli jogérvényesítő általi jogérvényesítési eljárás hatálya alá tartoznak. Ilyen esetekben előfordulhat, hogy a kibocsátó pénzügyi információit az EU-ban jóváhagyott IFRS helyett másik általánosan elfogadott számviteli alapelvek (GAAP) felhasználásával készítik el, amelyeket az 1569/2007/EK rendeletnek megfelelően egyenértékűnek nyilvánítottak. Ezek az

iránymutatások a létesítő okiratuk szerint harmadik országban székhellyel rendelkező olyan kibocsátók pénzügyi információira vonatkozó követelmények érvényesítésére is alkalmazandók, amelyek a fent említett rendeletnek és további módosításainak megfelelően az IFRS-sel egyenértékűnek nyilvánított pénzügyi beszámolási kereteket használnak.

34. Ilyen esetekben, ha az európai jogérvényesítő megállapítja, hogy nem lenne hatékony vagy nem lehetséges, hogy a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítését saját maga végezze, a jogérvényesítő megállapodás útján a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek való megfelelés vizsgálatának feladatát egy másik jogérvényesítőre vagy a jogérvényesítők kérésére az ESMA által megszervezendő központosított csoportra bízhatja. A jogérvényesítési határozatért mindazonáltal mindig az EGT-n belüli, székhely szerinti tagállam jogérvényesítője viseli a felelősséget.
35. Az átláthatósági irányelvnek megfelelően a tagállamok együttműködési megállapodásokat köthetnek, amelyek lehetővé teszik az információcserét harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságaival, amelyek számára az adott harmadik ország vonatkozó jogszabályai tették lehetővé, hogy elvégezzenek bármely olyan feladatot, amelyet az irányelv jelölt ki.

Európai jogérvényesítők

36. Az átláthatósági irányelv alapján a jogérvényesítési feladatokat az egyes tagállamokban kijelölt hatáskörrel rendelkező hatóságok, illetve egyes esetekben más, olyan szervezetek végzik, amelyekre e célból hatáskört ruháztak át.
37. Az átláthatósági irányelv alapján a tagállamok kijelölik azt a központi hatóságot, amely központi, hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóságként felelős az irányelvben meghatározott kötelezettségek teljesítéséért és az irányelv szerint elfogadott rendelkezések alkalmazásának biztosításáért. Ha azonban annak megvizsgálására kerül a sor, hogy az átláthatósági irányelvben említett információkat a vonatkozó beszámolási kerettel összhangban állították-e össze, valamint hogy jogsértések felfedezése esetén meghozzák a megfelelő intézkedéseket, a tagállamok másik, a központi, hatáskörrel rendelkező hatóságtól eltérő hatáskörrel rendelkező hatóságot is kijelölhetnek.
38. A tagállamok lehetővé tehetik központi, hatáskörrel rendelkező hatóságaik számára, hogy hatáskörüket átruházzák. A kijelölt hatáskörrel rendelkező hatóság a felelős a jogérvényesítésért, függetlenül attól, hogy saját maga végzi-e a jogérvényesítést vagy hatáskörét másik szervezetre ruházta-e át. A hatáskört átruházó hatóságnak bármely ilyen átruházás útján hatáskört kapott szervezetet felügyelnie kell, és a megbízott szervezetnek az átruházó hatóság felé felelősséggel kell tartoznia. Az átláthatósági irányelvben foglalt rendelkezések betartásának felügyeletével kapcsolatos végleges felelősség, ideértve a megfelelő jogérvényesítési folyamat létrehozásáért és fenntartásáért viselt felelősséget, minden esetben az érintett tagállamok kijelölt hatáskörrel rendelkező hatóságait terheli.

39. Az átláthatósági irányelv alapján a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése tekintetében a jogérvényesítő rendelkezésére álló hatáskörök legalább a következőket foglalják magukban:
- a) a harmonizált dokumentumokban foglalt pénzügyi információk vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek való megfelelésének a vizsgálatára vonatkozó hatáskör;
  - b) annak joga, hogy információkat és dokumentációt kérjenek a kibocsátóktól és könyvvizsgálóiktól;
  - c) annak képessége, hogy helyszíni ellenőrzéseket végezzenek; valamint
  - d) az annak biztosítására vonatkozó hatáskör, hogy a befektetők tájékoztatást kapjanak az előírások feltárt lényeges megszegéséről, és a befektetőket megfelelő időben javított információkkal lássák el.
40. Annak biztosítása érdekében, hogy a jogérvényesítési folyamat részeként minden vonatkozó információt meg lehessen szerezni, a jogérvényesítőknek – feladataik ellátása során – az átláthatósági irányelvvel összhangban jogukban áll, hogy információkat kérjenek a részvények tulajdonosaitól vagy a kibocsátó felett szavazati jogokat gyakorló más személyektől, illetve az őket ellenőrző személyektől vagy az általuk ellenőrzött személyektől.
41. A jogérvényesítőknek feladataik ellátása során meg kell kérniük a szükséges információkat, függetlenül attól, hogy bármilyen jel utal-e arra vagy sem, hogy a pénzügyi információk nem felelnek meg a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek.
42. **2. iránymutatás: A jogérvényesítőknek biztosítaniuk kell a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésének eredményességét. Ennek elérése érdekében elegendő emberi és pénzügyi erőforrással kell rendelkezniük ahhoz, hogy eredményesen végezhesék tevékenységeiket. A munkaerőnek szakmailag képzettnek kell lennie, tapasztalatokkal kell rendelkeznie a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel kapcsolatban, és elegendő számban kell rendelkezésre állnia, figyelembe véve a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésének a hatálya alá tartozó kibocsátók számát, jellemzőit, pénzügyi kimutatásaik összetettségét, valamint a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret alkalmazására való képességüket.**
43. A pénzügyi információkra vonatkozó követelmények eredményes érvényesítésének biztosítása érdekében a jogérvényesítőknek elegendő erőforrással kell rendelkezniük. A szükséges munkaerő létszámának mérlegelésekor fontos szerepet játszik a jogérvényesítési eljárás hatálya alá tartozó kibocsátók száma, a pénzügyi információk összetettsége, valamint a pénzügyi információkat összeállítóknak és a könyvvizsgálóknak vonatkozó pénzügyi beszámolási keret alkalmazására való képessége. A vizsgálatra való kiválasztás valószínűsége és az, hogy a vizsgálatot milyen formában hajtják végre, nem szenvedhet korlátozást az erőforrások hiánya miatt, ami megteremtené a szabályozási arbitrázs feltételeit.

44. Elegendő pénzügyi forrásnak kell rendelkezésre állnia annak biztosításához, hogy a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése során szükséges mennyiségű munkaerőt és szolgáltatást lehessen igénybe venni. A pénzügyi forrásoknak annak biztosításához is elegendőnek kell lenniük, hogy a munkaerő szakmailag képzett és tapasztalt legyen.
45. **3. iránymutatás: A jogérvényesítőknek biztosítaniuk kell a kormánytól, a kibocsátóktól, a könyvvizsgálóktól, más piaci szereplőktől és a szabályozott piacokat működtetőktől való megfelelő függetlenséget. A kormánytól való függetlenség azt feltételezi, hogy a kormány nem befolyásolhatja jogszerűtlenül a jogérvényesítők által hozott döntéseket. A kibocsátóktól és a könyvvizsgálóktól való függetlenséget többek között etikai kódexek és a jogérvényesítő igazgatóságának az összetétele révén kell elérni.**
46. A megfelelő befektetővédelem biztosítása és a szabályozási arbitrázs elkerülése érdekében fontos, hogy a jogérvényesítőt sem a politikai rendszer tagjai, sem a kibocsátók és könyvvizsgálók ne befolyásolják jogszerűtlenül. A jogérvényesítési feladatok nem ruházhatók át piacműködtetőkre, mivel ez összeférhetlenségi problémákat okozna, mert a jogérvényesítési eljárás hatálya alá tartozó kibocsátók egyúttal a piacműködtetők ügyfelei is.
47. A jogérvényesítőket nem befolyásolhatja jogszerűtlenül a kormány a jogérvényesítési eljárás részeként hozott döntéseik meghozatala során, legyen szó a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények előzetes vagy utólagos érvényesítésére vonatkozó döntésekről. Ezen túlmenően kormányzati beavatkozás révén nem változtatható meg a jogérvényesítő igazgatóságának vagy más döntéshozó szerveinek az összetétele azon időtartam lejárta előtt, amelyre a tagokat kinevezték, kivéve ilyen intézkedést igénylő, kivételes körülmények esetén, mivel ez csökkentheti a jogérvényesítési eljárás függetlenségét.
48. A kibocsátóktól és a könyvvizsgálóktól való függetlenség tekintetében a jogérvényesítőknek meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket a megfelelő függetlenség biztosítása érdekében, ideértve többek között a következőket: etikai kódexek létrehozása a jogérvényesítési eljárásban részt vevők számára, elállási időszak biztosítása, valamint annak megkövetelése, hogy a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésében részt vevő személyzet ne sértse meg a függetlenségre vonatkozó követelményeket sem a kibocsátóval, sem az érintett könyvvizsgáló céggel fennálló kapcsolata miatt. A kibocsátók és a könyvvizsgálók képviselői – együttesen vagy külön-külön – nem rendelkezhetnek a szavazatok többségével a jogérvényesítők döntéshozó szerveiben.

Előzetes jóváhagyás

49. **4. iránymutatás: Amennyiben megengedett az előzetes jóváhagyás, annak formális folyamat részét kell képeznie, és azt csak azt követően kell biztosítani, hogy a kibocsátó és könyvvizsgálója véglegesítették az érintett számviteli eljárásra vonatkozó álláspontjukat.**

50. A pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésekor rendszerint a közzétett pénzügyi információkat használják fel kiinduló pontként. Ez tehát jellegéből fakadóan utólagos tevékenység, amelyet az ezen iránymutatásokban feltüntetett vizsgálati eljárásoknak megfelelően hajtanak végre és alkalmaznak az ezen iránymutatásokban megadott kiválasztási módszerekben meghatározott kritériumok alapján kiválasztott pénzügyi információkra.
51. Egyes jogérvényesítők azonban fejlett előzetes jóváhagyási rendszerrel rendelkeznek, amelynek keretében a kibocsátók előzetesen, azaz a vonatkozó pénzügyi információk közzététele előtt biztosíthatják maguknak a jogérvényesítési határozatot. Ezek az iránymutatások meghatározzák, hogy bizonyos feltételeknek fenn kell állniuk, ha a jogérvényesítők előzetes jóváhagyást alkalmaznak. Konkrétan, a kibocsátónak és könyvvizsgálójának az alkalmazandó számviteli eljárást valamennyi konkrét tény és körülmény alapján kellett meghatározni, mivel ez lehetővé teszi, hogy az előzetes jóváhagyási határozat az utólagos határozatokkal azonos szintű információkon alapuljon. Ezzel elkerülhető, hogy az előzetes jóváhagyási határozatok általános értelmezésekké váljanak.
52. Az előzetes jóváhagyásnak egy formális folyamat részét kell alkotnia, ami azt jelenti, hogy a jogérvényesítő hasonló módon hoz megfelelő döntést, mint ahogyan az utólagos határozatok születnek. Ez azzal jár, hogy a jogérvényesítő nem változtathatja meg az álláspontját a pénzügyi információk közzététele után, kivéve akkor, ha a tények és a körülmények is megváltoztak a jogérvényesítő álláspontjának kinyilvánítása és a pénzügyi információk kiadása közötti időszakban, vagy más alapos indokok állnak fenn. Ez nem zárja ki a jogérvényesítőket, illetve a kibocsátókat és könyvvizsgálókat közötti, számviteli ügyekre vonatkozó egyéb vitákat, amennyiben azok eredményeként nem jön létre határozat.

Kiválasztási módszerek

53. **5. iránymutatás: A jogérvényesítés során rendszerint kiválasztást alkalmaznak. A kiválasztási modellnek egy vegyes modellen kell alapulnia, amelynek keretében a kockázaton alapuló megközelítést egy mintavételezési és rotációs megközelítéssel kombinálják. A kockázaton alapuló megközelítésnek figyelembe kell vennie a téves állítások kockázatát, valamint a téves állítások pénzügyi piacokra gyakorolt hatását. A kiválasztási modellnek biztosítania kell, hogy a jogérvényesítő által kiválasztott időszakban minden kibocsátót legalább egyszer megvizsgáljanak.**
54. A kiválasztásnak a kockázatalapú megközelítés, a véletlenszerű mintavétel és a rotáció kombinációján kell alapulnia. A tisztán kockázatalapú megközelítés azt jelentené, hogy a jogérvényesítő által meghatározott kockázati kritériumokat nem teljesítő kibocsátók soha nem kerülnének jogérvényesítési eljárás hatálya alá. Mindig fenn kell állnia annak a lehetőségnek, hogy a kibocsátót vizsgálják. A tisztán véletlenszerű rendszer azt jelenthetné, hogy a nagy kockázatú kibocsátókat nem választanák ki kellő időben. Ugyanez vonatkozna a tisztán rotációs rendszerre is, ráadásul annak a lehetősége is

fennállna, hogy a kibocsátók képesek lennének megbecsülni, hogy pénzügyi kimutatásaikat várhatóan mikor választják ki.

55. A kockázat meghatározásának a jogsértések valószínűségének és a jogsértés pénzügyi piacokra gyakorolt lehetséges hatásának az együttesén kell alapulnia. Figyelembe kell venni a pénzügyi kimutatások összetettségét. Amennyiben lehetséges, figyelembe kell venni az olyan jellemzőket, mint a kibocsátó és vezetőségének kockázati profilja, a vezetőség etikai standardjai és tapasztalata, valamint hogy mennyire képes és hajlandó helyesen alkalmazni a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretet, továbbá a kibocsátók könyvvizsgálóinak a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel kapcsolatos tapasztalatainak mértéke. Míg a nagyobb kibocsátók jellemzően sokkal bonyolultabb számviteli kérdésekkel szembesülnek, a kisebb, illetve új kibocsátók körében sokkal gyakrabban fordulhat elő, hogy a számviteli standardok alkalmazásához kevesebb erőforrás és tapasztalat áll rendelkezésre. Tehát nemcsak a kibocsátók száma, hanem jellemzői is lényeges tényezők.
56. Ha a könyvvizsgálók akár jelentéseikben vagy más módon téves állításokra mutatnak rá, ez rendszerint az érintett pénzügyi információk vizsgálatra való kiválasztását váltja ki. A jogérvényesítési vizsgálatok céljából figyelembe kell venni a könyvvizsgálók vagy szabályozó szervek téves állításokra vonatkozó jelzéseit, valamint a megalapozott panaszokat. Másrésztől a könyvvizsgáló minősítés nélküli véleménye nem tekinthető úgy, mintha bizonyítaná a téves állítások kockázatának hiányát. Jogérvényesítési vizsgálatot kell mérlegelni, amennyiben az előzetes ellenőrzést követően egy beérkezett panasz megbízhatónak és a lehetséges jogérvényesítési vizsgálat szempontjából lényegesnek látszik.
57. Az európai felügyeleti konvergencia biztosítása érdekében a releváns kiválasztási kritériumok alkalmazásakor a jogérvényesítőknél figyelembe kell venniük a jogérvényesítők által az ESMA-val együtt azonosított közös jogérvényesítési prioritásokat.
58. A kiválasztási modelleknek meg kell felelniük az ESMA kiválasztásról szóló felügyeleti tájékoztatójának. Ezek a kritériumok nem nyilvánosak, különösen azzal összefüggésben, hogy a kibocsátók azonosíthatják azt az időpontot, amikor vizsgálat alá vetik őket. A jogérvényesítőknél tájékoztatás céljából közölniük kell az ESMA-val a nemzeti kiválasztási módszerük részeként használt tényezőket és a lehetséges későbbi módosításokat. Az ESMA az ESMA-rendelet rendelkezéseivel összhangban biztosítani fogja ezeknek az információknak a bizalmasságát. Ezek az információk szolgálnak bármely további potenciális fejlesztés alapjául, amelyeket a kiválasztási módszerekhez felhasznált kritériumokkal kapcsolatban tervbe vehetnek.

Vizsgálati eljárások

59. **6. iránymutatás: A jogérvényesítési eljárás részeként a jogérvényesítőknél azonosítaniuk kell a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésének legeredményesebb módját. A jogérvényesítésre kiválasztott kibocsátók pénzügyi információira vonatkozó követelmények érvényesítésével**

kapcsolatos utólagos tevékenységek részeként a jogérvényesítők a következő vizsgálatokat végezhetik:

- a) interaktív, korlátlan hatókörű vizsgálatok,
- b) interaktív célzott vizsgálatok,
- c) dokumentumalapú, korlátlan hatókörű vizsgálatok, és
- d) dokumentumalapú célzott vizsgálatok.

Az interaktív, korlátlan hatókörű vizsgálatoknak általában az adott évben elvégzett összes vizsgálat legalább 33%-át kell kitenniük, vagy az év elején a jogérvényesítő felügyelete alatt álló kibocsátók teljes számának legalább 10%-ára kell kiterjedniük.

- 60. Az interaktív vizsgálatok a kibocsátó és a jogérvényesítő közötti, a vizsgált pénzügyi információkkal kapcsolatos információcserét foglalják magukban. A kibocsátó és a jogérvényesítő közötti interakcióra például akkor kerülhet sor, ha a jogérvényesítő kérdéseket tesz fel a kibocsátónak, igazoló dokumentumokat kér vagy helyszíni ellenőrzéseket végez.
- 61. A pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítésének elsődlegesen interaktív vizsgálatok keretében kell történnie, ezért korlátozandók a dokumentumalapú vizsgálatok. Emellett az interaktív célzott vizsgálatok kizárólagos alkalmazása nem tekinthető jogérvényesítési célból kielégítőnek.
- 62. Amennyiben a jogérvényesítő egy adott éven belül nem teljesíti az (59) bekezdésben meghatározott küszöbértékek egyikét sem, magyarázatot kell adnia arra, hogy miért nem tudta teljesíteni ezeket a küszöbértékeket.
- 63. **6a. iránymutatás: A jogérvényesítő jogérvényesítési modelljének annak értékelésére kell irányulnia, hogy a kibocsátók pénzügyi információi összhangban vannak-e a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret megjelenítési, értékelési, bemutatási és közzétételi elveivel. Ezenkívül a jogérvényesítőknél meg kell vizsgálniuk, hogy a vezetőségi beszámolóban szereplő pénzügyi információk összhangban vannak-e a pénzügyi kimutatásokban szereplő információkkal, és a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel.**
- 64. Annak értékelése, hogy a pénzügyi információk összhangban vannak-e a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel, nem követeli meg a jogérvényesítőktől, hogy pozitív megerősítést adjanak arról, hogy a pénzügyi információk megfelelnek a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek. Ha azonban a jogérvényesítő a vizsgálata során arra a következtetésre jut, hogy a 7. iránymutatás 70. pontjában meghatározott lényegesen téves állítással vagy lényegtelen eltéréssel szembesült, a jogérvényesítőnek a 7. iránymutatás 69. pontjában meghatározott jogérvényesítési intézkedéseket kell alkalmaznia.
- 65. A jogérvényesítők vizsgálatot követő következtetései a következő formákat ölthetik:
  - a) határozat arról, hogy nincs szükség további vizsgálatra;

- b) határozat, amelynek révén a jogérvényesítő elfogadja, hogy valamely meghatározott számviteli eljárás összhangban van a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel, és nincs szükség jogérvényesítési intézkedésre;
  - c) határozat, amelynek révén a jogérvényesítő megállapítja, hogy valamely meghatározott számviteli eljárás nincs összhangban a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel, hogy ez lényegesen téves állítást vagy lényegtelen eltérést jelent-e, és hogy szükséges-e jogérvényesítési intézkedés.
66. A jogérvényesítőknek biztosítaniuk kell, hogy a lefolytatott vizsgálati eljárások elegendőek legyenek a hatékony jogérvényesítési eljárás megvalósításához, és hogy a vizsgálatot és annak következtetéseit megfelelően dokumentálják.
67. **6b. iránymutatás: Annak biztosítása érdekében, hogy az alkalmazott vizsgálati eljárások és a kapcsolódó következtetések megalapozottak legyenek, a jogérvényesítőknek el kell végezniük a lefolytatott vizsgálatok minőségi felülvizsgálatát.**
68. A minőségi felülvizsgálatot olyan munkatársaknak kell végezniük, akik megfelelő tapasztalattal és szakértelemmel rendelkeznek a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret vagy a vizsgált számviteli kérdések terén.

Jogérvényesítési intézkedések

69. **7. iránymutatás: A jogérvényesítőknek az alábbiakban megadott intézkedéseket kell alkalmazniuk saját kezdeményezésükre. Ha lényegesen téves állítást fedez fel, a jogérvényesítőnek megfelelő időben meg kell hoznia a következő intézkedések legalább egyikét, a 73. pontban ismertetett szempontoknak megfelelően:**
- a) a pénzügyi kimutatások újbóli kibocsátásának előírása;
  - b) helyesbítés előírása, vagy
  - c) a jövőbeni pénzügyi kimutatásokban történő helyesbítés előírása, adott esetben összehasonlító adatok újbóli megadásával.
70. Amennyiben a pénzügyi beszámolási kerettől való valamely lényegtelen eltérést szándékosan kijavíthatlanul hagynak, hogy valamely kibocsátó pénzügyi pozíciójának, pénzügyi teljesítményének vagy pénzáramlásainak meghatározott bemutatását ériék el, a jogérvényesítőnek olyan megfelelő intézkedést kell tennie, mintha az eltérés lényeges lett volna.
71. Amennyiben a pénzügyi beszámolási kerettől való lényegtelen eltérést tárnak fel, de fennáll annak a jelentős kockázata, hogy ez az eltérés a jövőben lényegessé válhat, a jogérvényesítőnek tájékoztatnia kell a kibocsátót az eltérésről.
72. Hasonló jogsértés feltárása esetén hasonló intézkedést kell alkalmazni, miután figyelembe vették a lényegességet.
73. Az alkalmazandó intézkedések típusai közötti döntés meghozatalakor a jogérvényesítőknek a következő megfontolásokat kell figyelembe venniük:

- a) A jogérvényesítő fennálló hatásköreitől függően, annak eldöntésekor, hogy a pénzügyi kimutatások újbóli kiadását vagy a helyesbítést írja-e elő, a végső célkitűzés a befektetők lehető legjobb tájékoztatással való ellátása, ezért értékelni kell, hogy az eredeti pénzügyi kimutatások és a helyesbítés megfelelően pontosak-e a felhasználók számára ahhoz, hogy döntéseket hozzanak, vagy a pénzügyi kimutatások újbóli kiadása a legjobb megoldás.
- b) A jövőbeni pénzügyi kimutatásokban történő helyesbítés vagy a helyesbítés közzétételének, vagy a pénzügyi kimutatások korábbi időpontban történő újbóli kiadásának előírására vonatkozó döntés meghozatalakor különböző tényezőket kell mérlegelni, nevezetesen:
- a határozat időzítését: például, amennyiben a határozat nagyon közel esik a pénzügyi kimutatások közzétételének dátumához, helyénvaló lehet a jövőbeni pénzügyi kimutatásokban történő helyesbítés;
  - a határozat jellegét és az azt övező körülményeket:
    - amennyiben a piac kellően tájékozott a határozat meghozatalának időpontjában, a jogérvényesítő a jövőbeni pénzügyi kimutatásokban történő helyesbítés mellett dönthet;
    - amennyiben a határozat csupán az információk pénzügyi kimutatásokban történő bemutatásának módjával, nem pedig a tartalommal kapcsolatos (pl. az információkat ugyan világosan bemutatták a mellékletben, ám a vonatkozó számviteli keret az elsődleges pénzügyi kimutatásokban történő bemutatást írja elő), a jogérvényesítő a jövőbeni pénzügyi kimutatásokban történő helyesbítés mellett is dönthet.

A jövőbeni pénzügyi kimutatásokban való közzététel okát a határozatban világosan meg kell adni.

74. **8. iránymutatás: A lényegesség pénzügyi információkra vonatkozó követelmények érvényesítése céljából történő meghatározásakor, azt a beszámolás időpontjában a pénzügyi információk összeállítására használt vonatkozó pénzügyi beszámolási keretnek megfelelően kell értékelni.**
75. **9. iránymutatás: A jogérvényesítőknél biztosítaniuk kell, hogy azok a kibocsátók, amelyekkel szemben intézkedést hoztak, megfelelően járjanak el a meghozott intézkedések alapján.**
76. Mivel a lényeges téves állítások jellegüknél fogva hatással lehetnek a befektetők és a harmonizált dokumentumok más felhasználóinak a döntéseire, fontos, hogy ne csak a téves állítás fennállásáról tájékoztassák őket, hanem – hacsak az a gyakorlatban nem megvalósítható – megfelelő időben adják meg számukra a helyesbített információkat is. Ezért, amennyiben a 7. iránymutatásban említett a) vagy b) intézkedés meghozatalára kerül sor, a vonatkozó pénzügyi információkat és a hozott intézkedéseket közvetlenül a kibocsátónak, illetve a jogérvényesítőnek a piaci résztvevők rendelkezésére kell bocsátania, hacsak ez a gyakorlatban nem megvalósítható.

Európai koordináció

77. **10. iránymutatás: A jogérvényesítés területén a harmonizáció magas szintjének elérése érdekében az európai jogérvényesítőknek az EECS ülései alatt meg kell vitatniuk a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret – főként az IFRS – alkalmazását és érvényesítését, és meg kell osztaniuk az ezzel kapcsolatos tapasztalatokat. Ezen túlmenően az európai jogérvényesítőknek az ESMA koordinálása mellett éves jelleggel közös jogérvényesítési prioritásokat kell azonosítaniuk.**
78. A jogérvényesítés területén a harmonizáció magas szintjének elérése érdekében az ESMA kialakította az EECS rendszeres üléseit, amelyeken az összes európai jogérvényesítő képviselteti magát, illetve részt vesz.
79. A felügyeleti konvergencia előmozdítása érdekében a jogérvényesítőknek az ESMA koordinálása mellett azonosítaniuk kell a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények EGT-n belüli érvényesítésére kiválasztott közös számviteli kérdéseket, amelyeket a beszámolási időszak vége előtt kellő időben előre közzé kell tenni. Jóllehet a legtöbb területnek közösnek kell lennie, egyes területek nem feltétlenül lényegesek az összes ország számára, vagy csak bizonyos ágazatokra jellemzőek. A területek meghatározását kellő időben előre el kell végezni, hogy a jogérvényesítők ezeket vizsgálati területként tudják belefoglalni jogérvényesítési programjaikba.
80. **11. iránymutatás: Noha a jogérvényesítés feladata a nemzeti jogérvényesítőkre hárul, a jogérvényesítési gyakorlatok harmonizálásának előmozdítása és a jogérvényesítők körében a vonatkozó pénzügyi beszámolási keret alkalmazására irányuló következetes megközelítés biztosítása érdekében az EECS keretében meg kell történnie az előzetes és utólagos határozatok összehangolásának. Az európai jogérvényesítőknek az ESMA koordinálása mellett számviteli kérdéseket kell azonosítaniuk és szakmai tanácsokat kell nyújtaniuk az ESMA nyilatkozatainak, illetve véleményeinek elkészítéséhez.**
81. Noha az intézkedéseket nemzeti szinten hozzák meg, az egységes értékpapírpiac megteremtése folytán valamennyi tagállamban hasonló szintű a befektetővédelem. Az EGT-n belül a pénzügyi információkra vonatkozó követelmények következetes érvényesítése megköveteli az intézkedések jogérvényesítők közötti összehangolását és magas szintű harmonizálását. A pénzügyi információkra vonatkozó követelmények megfelelő és szigorú érvényesítésének biztosítása és a szabályozási arbitrázs elkerülése érdekében az ESMA a jogérvényesítők által hozott előzetes és utólagos határozatok koordinálása révén elő fogja mozdítani a jogérvényesítési szemléletek harmonizálását.
82. A számviteli standardok kibocsátása és azok alkalmazásának értelmezése a standardalkotók számára fenntartott terület. Az ESMA és a jogérvényesítők ezért nem adnak ki az IFRS alkalmazásáról szóló semmilyen általános útmutatót a kibocsátók számára. Mindazonáltal, a jogérvényesítési tevékenységek részeként a jogérvényesítők saját megítélésük alapján döntenek el, hogy a számviteli gyakorlatok a vonatkozó pénzügyi beszámolási keretek által megengedett, elfogadott tartományon belülnek tekinthetők-e.

83. Az IFRS alkalmazásakor az ESMA a jogérvényesítési eljárás során feltárt lényeges vitatott számviteli kérdéseket, valamint a félreérthető dolgokat és a konkrét útmutatás esetleges hiányát továbbítja a standardalkotásért és értelmezésért felelős szervezeteknek (nevezetesen az IASB-nek és az IFRS IC-nek). Ez a helyzet minden egyéb azonosított kérdés esetén is, amely a jogérvényesítési eljárás során korlátozza a jogérvényesítést.

Felmerülő kérdések és határozatok

84. **12. iránymutatás: Az ügyeknek az EECS keretében történő megvitatására sor kerülhet előzetes (újonnan felmerülő kérdések) vagy utólagos (határozatok) jelleggel. Ritka körülmények kivételével, amennyiben a jogérvényesítő számára megszabott határidő lehetetlenné teszi az EECS keretében történő előkészítést, bemutatást és vitát a határozat meghozatala előtt, a számviteli kérdést a következő helyzetek bármelyikében újonnan felmerülő kérdésként kell benyújtani:**
- amennyiben a jogérvényesítő még nem hozott előzetes határozatot vagy amennyiben nem történt előzetes vita valamely meghatározott számviteli kérdésről. Ez nem vonatkozik a kisebb technikai jelentőségű ügyekre, vagy amennyiben a számviteli standard világos, a jogsértés pedig nyilvánvaló;
  - amennyiben az európai jogérvényesítők vagy az ESMA a belső piac szempontjából kiemelt jelentőségüként azonosítják a pénzügyi beszámolási kérdést;
  - amennyiben a jogérvényesítő nem ért egyet egy ugyanazon számviteli kérdésre vonatkozó korábbi határozattal; illetve
  - amennyiben a jogérvényesítő Európán belül a kibocsátók körében jelentősen eltérő kezelés kockázatát azonosítja.

Az újonnan felmerülő kérdés alapján hozott jogérvényesítési határozatoknak figyelembe kell venniük az EECS-viták eredményét.

85. A számviteli kérdés akkor terjeszthető elő újonnan felmerülő kérdésként, ha a jogérvényesítő további útmutatást kíván kapni a többi jogérvényesítőtől a számviteli kérdés összetett jellege miatt, vagy amennyiben a jogérvényesítő azért kíván további útmutatást kapni, mert a kérdés jogérvényesíthetőségi kérdést vehet fel.
86. Azokra a számviteli kérdésekre, amelyekkel a jogérvényesítő szembesül – azokon az eseteken kívül, amikor a standard világos, a jogsértés pedig nyilvánvaló –, és amelyekről még nem született határozat, fel kell hívni az ESMA figyelmét, és ezeket a következetes jogérvényesítési megközelítés biztosítása érdekében meg kell vitatni az EECS keretében. Ennek elvégzése érdekében a jogérvényesítőknek ezeket a kérdéseket megvitatásra elő kell terjeszteniük, mielőtt határozatot hoznának, és figyelembe kell venniük az EECS-vita eredményét. Az eredményt más jogérvényesítőknek is figyelembe kell venniük. Az ESMA is az EECS elé vihet újonnan felmerülő kérdéseket, ha a pénzügyi beszámolási kérdések a belső piac szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak.
87. **13. iránymutatás: Ha a határozat teljesíti az alábbi egy vagy több kritériumot, a határozatot be kell nyújtani az EECS-nek:**

- a határozat technikai szempontból lényeges számviteli ügyekre vonatkozik;
  - a határozatot újonnan felmerülő kérdésként megvitatták, kivéve akkor, ha az EECS ülésén folytatott vita során másképp döntöttek;
  - a határozat egyéb okokból számot fog tartani más európai jogérvényesítők érdeklődésére (ezt a megítélést valószínűleg az EECS-viták alapozhatják meg);
  - a határozat jelzi valamely jogérvényesítő számára, hogy fennáll annak a kockázata, hogy a kibocsátók szignifikánsan eltérő számviteli eljárást alkalmaznak;
  - a határozat várhatóan jelentős hatással lesz más kibocsátókra;
  - a határozatot olyan rendelkezés alapján hozták meg, amely nem tartozik valamely konkrét számviteli standard hatálya alá;
  - a határozatot egy fellebbezési bizottság vagy bíróság felülbíráltta; vagy
  - a határozat nyilvánvalóan ellentmond egy ugyanazon vagy hasonló számviteli kérdésről hozott korábbi határozatnak.
88. Az EECS keretében megvitattott, újonnan felmerülő kérdések és határozatok általában IFRS pénzügyi kimutatásokra vonatkoznak, de kiterjedhetnek például az EU-ban jóváhagyott, az IFRS-sel egyenértékűnek minősített GAAP alapján készített pénzügyi beszámolókra is.
89. Az eredményes és hatékony viták biztosítása érdekében, a felmerülő kérdéseknek és határozatoknak világosnak és tömörnek kell lenniük, de tartalmazniuk kell minden lényeges tényt, a kibocsátó érveit, a jogérvényesítő érvelésének alapját és a következtetését.
90. **14. iránymutatás: Amennyiben hasonló tények és körülmények állnak fenn, a jogérvényesítők jogérvényesítési határozatainak figyelembe kell venniük az ugyanazon számviteli kérdésre vonatkozó korábbi határozatokat. A jogérvényesítési határozatok előzetes és utólagos döntéseket egyaránt magukban foglalnak, valamint magukban foglalják az EECS-viták eredményét is az arra vonatkozóan hozott döntésről, hogy valamely számviteli kezelés összhangban van-e a vonatkozó pénzügyi beszámolási kerettel, valamint az azzal kapcsolatos intézkedéssel. Az EECS-viták eredményétől függetlenül a végső határozat a nemzeti jogérvényesítő felelőssége.**
91. Az egész EGT-ben érvényesülő, következetes jogérvényesítési rendszer biztosítása érdekében a jogérvényesítőknek a jogérvényesítési határozat meghozatala előtt az EECS adatbázisában meg kell keresniük a más európai jogérvényesítők által hozott határozatokat, és azokat figyelembe kell venniük, mint ahogyan a jogérvényesítő azonos számviteli kérdésre vonatkozó saját korábbi határozatait is figyelembe kell venniük. Ez független attól, hogy a határozatot előzetes jóváhagyásként vagy a közzétett pénzügyi kimutatásokon alapuló határozatként hozzák meg.

92. Ha egy jogérvényesítő olyan határozatot szándékozik meghozni, amely nyilvánvalóan nincs összhangban valamely korábbi határozattal vagy valamely azonos vagy hasonló számviteli problémát érintő felmerülő kérdésről folytatott vita eredményével, a jogérvényesítőnek ezt újonnan felmerülő kérdésként elő kell terjesztenie. Ez annak megállapítására szolgál, hogy a tények és körülmények eltérései indokolják-e a precedenstől eltérő határozatot.

Beszámolás

93. **15. iránymutatás: Minden olyan felmerülő kérdést, amely megfelel a 12. iránymutatásban említett bármely benyújtási kritériumnak, a vonatkozó részletekkel együtt rendszerint két héttel az EECS azon ülése előtt be kell nyújtani az ESMA-nak, amelyen sor kerül a megvitatására.**
94. **16. iránymutatás: Valamennyi jogérvényesítési határozatot, amely megfelel a 13. iránymutatásban említett bármely benyújtási kritériumnak, a vonatkozó részletekkel együtt rendszerint a határozat meghozatalától számított három hónapon belül be kell nyújtani az ESMA-nak.**
95. Az EECS-en belüli koordinációt egy adatbázis létrehozásával kell megkönnyíteni. Az adatbázis célja az, hogy az információk folyamatos megosztását szolgáló fórum legyen. A benyújtásra rendelkezésre álló időkeretet azzal a céllal szabták meg, hogy ne merülhessen fel túlságosan sokszor olyan helyzet, hogy a már meghozott határozatok, amelyeket a későbbi határozatokkal kapcsolatban figyelembe kellene venni, más jogérvényesítők számára nem ismertek. Az ESMA minden beadványt felülvizsgál azok belső konzekvenciája, az információk elégségessége és a helyes terminológia alkalmazása szempontjából, és előírhatja az újbóli benyújtást vagy további információk szolgáltatását. A felülvizsgálat befejezését követően az ESMA rögzíti a jogérvényesítési határozatot az adatbázisban.
96. Az EECS adatbázis tartalmazza az ülés alatt lezajlott vita eredményét. Az adatkezelés biztosítja, hogy azokat a határozatokat, amelyek a számviteli standardok változása miatt elavultak, egy külön részbe helyezték át, azokat a határozatokat pedig, amelyeket technikai szempontból lényegtelennek tartanak, szintén egy külön részbe sorolják be. Az adatbázis karbantartásáért az ESMA felel.
97. **17. iránymutatás: Annak előmozdítása érdekében, hogy az IFRS alkalmazása következetes legyen, az ESMA-n belüli európai jogérvényesítőknek dönteniük kell arról, hogy az adatbázisban szereplő mely határozatok tehetők név nélkül közzé.**
98. A közvéleményező IFRS jogérvényesítési határozatok kiválasztását a jogérvényesítőknek kell elvégezniük, az ESMA koordinálásával. A közzétételre kiválasztott határozatoknak meg kell felelniük a következő kritériumok közül legalább egynek:
- a határozat összetett számviteli kérdésre vagy olyan kérdésre vonatkozik, amely az IFRS eltérő alkalmazásához vezethet; vagy

- a határozat a kibocsátók körében vagy egy bizonyos típusú üzletágban viszonylag elterjedt kérdésre vonatkozik, és ezért más jogérvényesítők vagy harmadik felek érdeklődésére is számot tarthat; vagy
  - a határozat olyan kérdésre vonatkozik, amelyről nincs tapasztalat vagy amellyel kapcsolatban a jogérvényesítők nem rendelkeznek egységes tapasztalatokkal; vagy
  - a határozatot olyan rendelkezés alapján hozták meg, amely nem tartozik valamely konkrét számviteli standard hatálya alá.
99. **18. iránymutatás: Az európai jogérvényesítőknek rendszeres időközönként be kell számolniuk a nemzeti szintű jogérvényesítési tevékenységekről, és el kell látniuk az ESMA-t az európai szinten végzett jogérvényesítési tevékenységekre vonatkozó beszámolóhoz és az azok koordinálásához szükséges információkkal.**
100. A jogérvényesítőknek rendszeres időközönként be kell számolniuk a nyilvánosság számára az elfogadott jogérvényesítési politikákról és az egyes esetekben hozott határozatokról, ideértve a számviteli és közzétételi ügyeket. A jogérvényesítő dönti el, hogy ezekről az ügyekről név nélkül vagy nevesítve számol be.
101. Az európai jogérvényesítőknek be kell jelenteniük az ESMA-nak a 10. iránymutatással összhangban azonosított közös jogérvényesítési prioritásokkal kapcsolatos megállapításokat és jogérvényesítési határozatokat. Ezeket az ESMA – az európai koordináció szempontjából lényeges más tevékenységekkel együtt – közzéteszi a jogérvényesítésről szóló tevékenységi jelentésében.